

Sen Yaşarken Ölmüşsün Haberin Yok

— sadeceo · 06 Ocak 2014

Rahmani yollarda yolcu olmak varken,
Şeytani yollarda menzil murad alıyorsan.
Muhabbet fedaisi olmak varken,
Husumet duygularını gönlünde barındırıyorsan.
Sen yaşarken ölmüşsün haberin yok Aslan misali vakarlı olmak varken,
Tilkiler çakallar misali yaşıyorsan,
Mert ve yiğitler gibi er meydanına çıkmak varken,
Namert ve şerefsizlik nişanını göğsüne takıyorsan,
Sen yaşarken ölmüşsün haberin yok. Bu üç günlük fani dünyada kıt kanaat geçinmek varken,
Borç yiğidin kamçısıdır diyorsan,
Sadece ve sadece yerin göğün sahibine tapmak varken,
Ömür miadı belli olanların atlarına biniyorsan,
Sen yaşarken ölmüşsün haberin yok. Helal lokmalarla karnını doyurmak varken,
Bilmediğin taamlara tevssül ediyorsan,
Asil insanlarla oturup kalkmak varken,
Nec idüğü belli olmayanlarla düşüp kalkıyorsan,
Sen yaşarken ölmüşsün haberin yok.
Karanlık gecelerde huşuyla secdeye gitmek varken,
Vurdumduymaz insanlar gibi cahilane uyuyorsan,
Sahip olduğun binlerce nimetler için şükretmek varken,
Atalarımızın kemiklerini sızlatırcasına hayâsızca gülüyorsan,
Sen yaşarken ölmüşsün haberin yok. Doksandokuz esmalı Yüce Yaradanı gönlünde konuk etmek
varken,
Şeytani heves ve arzularla gününü gün ediyorsan,
Kara karıncanın rızkını veren Allah'ı tefekkür etmek varken,
İbret alıp kendine gereken dersi çıkarmıyorsan,
Sen yaşarken ölmüşsün haberin yok. İnce eleyip sık dokumak, aklını başına devşirmek varken,
Yufka yüreğini bile bile taşlaştırıyorsan,
Gönül köprüleri kurup, gönüllere girmek varken,
En paslı kilitleri gönül kapılarına vuruyorsan,
Sen yaşarken ölmüşsün haberin yok.
Günahlarına nedamet duyup,
Günahlarına nedamet duyup için için ağlamak varken,
İnsanlıktan nasiplenmeyenlerin köprülerinden geçiyorsan,
Ya olduğun gibi ya da görüldüğü gibi olmak varken,

Bukalemum gibi renkten renge giriyorsan,
Sen yaşarken ölmüşsün haberin yok.
03/Ocak/2014 İbrahim Halil DEMİR